

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.685 van 21 mei 2002
in de zaak A. 116.892/XII-3452.**

In zake : Rita GYSE,
handel drijvend onder de naam EURO-PROTECTION,
gevestigd te BEVEREN,
Ijzerhand 81

tegen :

de Provincie VLAAMS-BRABANT,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. VAN DIEVOET,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Rita Gyse, handel drijvend onder de naam Euro-Protection, op 30 januari 2002 heeft ingediend om de “schorsing/nietigverklaring” te vorderen van “het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad Vlaams-Brabant van 13 december 2001 betreffende de gunning van de levering van 80.000 verkeersveilige armbanden”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag over de gevraagde schorsing en over het beroep tot nietigverklaring opgesteld door eerste auditeur J. Stevens, op grond van artikel 93 van het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikkingen van 3 april 2002, houdende bevel tot neerlegging van het verslag over het beroep tot nietigverklaring en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 april 2002;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. Van Dievoet, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat in het verzoekschrift twee grieven worden aangebracht tegen de bestreden beslissing; dat een eerste grief wordt ontwikkeld onder het opschrift “het nalaten van het communiceren van een essentiële wettelijke vereiste dat de betreffende producten dienden te voldoen aan de Europese Norm 13356”; dat verzoekster daarbij nader betoogt dat zij aan een ambtenaar van de informatiedienst van de provincie telefonisch liet weten dat zij bij inschrijving niet tijdig alle vereiste documenten zou kunnen bezorgen, dat die ambtenaar verzekerde dat dit geen onoverkomelijk probleem was, mits in een begeleidend schrijven werd gemeld dat eventuele ontbrekende documenten later zouden worden toegestuurd, dat op de openingszitting van 21 november 2001 de voornoemde ambtenaar stelde dat de voormelde norm niet toepasselijk was, dat die ambtenaar enkele dagen later verzoekster echter telefonisch meedeelde dat de modellen toch aan de voormelde norm dienden te voldoen en de certificaten daaromtrent laatstens vrijdag 30 november 2001 dienden te worden bezorgd, dat verzoekster niet tijdig de benodigde certificaten voor drie van de vijf door haar voorgestelde modellen kon voorbrengen, dat in een telefoongesprek van 3 december 2001 de voornoemde ambtenaar verzoekster uitsloot als deelnemer en vroegere telefonische afspraken als vervallen beschouwde; dat voorts als “een tweede belangrijk element in dit dossier” verzoekster verwijst naar “de vrije keuze van de bedrukking”, en daarbij uiteenzet dat zij uit het bestreden besluit leert dat een drukmethode die minder zichtbaarheid geeft dan de door haar

voorgestelde een hogere score heeft verkregen, terwijl zij, gelet op hetgeen zij vernam in voorafgaande telefonische besprekingen met de meervermelde ambtenaar, voor een armband met de gekozen manier van bedrukking, “uiteraard” geen offerte had gemaakt;

Overwegende dat artikel 2, §1, 2°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State bepaalt dat het verzoekschrift onder meer een uiteenzetting van de feiten en middelen dient te bevatten; dat het verzoekschrift dat geen middelen bevat niet ontvankelijk is; dat onder “middel” moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden beslissing wordt geschonden;

Overwegende dat te dezen de ingediende vordering tot nietigverklaring, zoals hierboven is gebleken, geen uiteenzetting van middelen bevat, aangezien nergens wordt aangegeven welke rechtsregel zou zijn geschonden, laat staan op welke wijze; dat de vordering dienvolgens kennelijk niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat de vordering tot schorsing, als accessorium van het annulatieberoep, hetzelfde lot dient te ondergaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig mei 2002, door :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

D. VERBIEST.